

LA DANA MÉS BELLA:

PORTANTVEU DEL FOMENT DE LA SARDANA

ADHERIT A LA LLIGA SARDANISTA

Sumari

<i>Benvigut siau!</i>	<i>Carreres</i>
<i>Llum i pols</i>	<i>Ernest Albert i Galter</i>
<i>Espurnes.</i>	<i>F. Dallper</i>
<i>Per tu</i>	<i>M. Piquer</i>
<i>Cançó de l'amor fugitiva.</i>	<i>Pere Salom i Morera</i>
<i>El temps ens dona la raó.</i>	<i>C. V. Burc</i>
<i>Cançó de Nadal</i>	<i>Josep M.ª de Sagarra</i>
<i>Noticiari</i>	<i>* * *</i>

Figueres

1-21

EN
EL
RAM
DE LA
ELEGANCIA
MASCULINA
DIR
PUIG-PARIS
ES
DIR-HO
TOT

ANTIGA CASA
Fills de Josep Massot

Fundada l'any 1850

ÉS LA PREFERIDA DE LES
SENYORES ELEGANTS

PER LA SEVA ORIGINALITAT.

PEL SEU BON GUST.

PELS SEUS IMMILLORABLES GÉNERES

PELS PREUS VERTABLEMENT REDUITS

PLAÇA REPÚBLICA, 25 i 26

FIGUERES

la casa varela serveix bé i és econòmica

la rellotgeria

varela

ha d'èsser la vostra casa

—————
|||||

recordeu l'adreça:

perelada, 5

figueres

Vol prendre un bon cafè?

-- On?

== Gran Cafè

EXCELSIOR

|||||

RAMBLA

La Dansa Més Bella...

PORTANTVEU DEL FOMENT DE LA SARDANA DE FIGUERES

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: SOCIETAT CORAL «ERATO»

Benvingut siau!

FIGUERES, podríem dir-ne, el poble de l'emoció i del civisme. En altra època, més d'una vegada, havíem estat testimonis, de la carnavalada, que els pocs personatges monàrquics, preparaven, quan la visita d'aquell borbó fatídic.

Desfilada militar, vinclament d'esquena de les autoritats civils, xiroiament abillades amb trajo negre, banda de llustrina i barret de copa, i llançament de flors al pas de la comitiva règia. El poble, però, no es movia de casa llur i des del llindar de la porta, reia per sota el nas: el «plumero» dels protagonistes es veia d'una hora lluny.

Ara, hem tingut l'honor de veure entre nosaltres un home venerable, de cara arrugada, cabell blanc, parla bondadosa i sincera, però enèrgica; un home al qual Catalunya, i tota Espanya han d'estar-li agraït.

Francesc Macià, el català immaculat, el que emparant-se en la noblesa de la nostra gent, sacrificant-se moralment i amb perill de la vida, ha portat avant la reivindicació de Catalunya.

Ha vingut aquest home i el poble en massa ha vingut a rebre'l. Sense preparació de cap mena, l'acte ha estat dels inoblidables. Era quelcom sublim veure l'il·lusió de les nostres dones en festejar-lo.

En mig de tan gran concurrència hom hi veia, també, aquells que vinclaven l'espinada davant l'Alfons XIII; són subjectes inqualificables, no tenen ànima, són el cagaferro de la humanitat.

El Foment també us saludà President, i avui ho volem ratificar amb aquestes ratlles.

La vostra curta estada entre nosaltres no ha estat endebades, les vostres paraules han arribat al fons de molts eors, gent que no sentia amor a la Pàtria tot i essent-ne fills; homes

i dones que solament es movien impulsats per sentiments egoistes i falsos no pogueren evitar unes llàgrimes de remordiment.

Heu llençat una llavor que serà fructífera. L'Empordà, terra de llibertat, n'estava mancat. Ara podeu assegurar que si demà Catalunya perilla, ací trobareu gent que sabrà defensar-la.

Els que hem seguit el transcurs de la història, podem preveure que dintre poc entrarem a una ben merescuda era de prosperitat i de benestar.

De la terra s'alcen sentors que entren cor endins, i unes veus llunyanes ens recorden un passat trist.

Un raig de llum sobtat podria deixar-nos orbs.

Una clariana suau es deixa veure a l'horitzó.

Es el senyal d'una nova vida.

CARRERES

Llum i pols

LA dansa respon a una solidaritat de cors, a una vida de poble. Condensa els sentiments, els ideals, els planys i les sorts d'una col·lectivitat raçada pel doll d'una mateixa sang i pel dipòsit d'una mateixa cultura.

* * *

La dansa és un producte de creació nacional. Quan un poble posseeix una ànima, procura enriquir-la i vertebrar-la afiançant-li unes característiques pròpies. I així sosté una Llengua, una Història, un Art, una Ciència, una Dansa...

* * *

La dansa no és una activitat eminentment frívola. Quan els peus llisquen, i el cor s'esmuny tendrívola, i la ment s'alçaprema amb una íntima efusió patriòtica, la dansa és una bella activitat de Seny i d'Ímpetu, que mereix executòria d'activitat clàssica.

* * *

Entre la llum i la pols de la dansa, s'hi trenca un dolç idil·li de Joventut i d'Amor. Descloses com amples roselles roges, la Joventut és la realitat de la Pàtria, la força d'ara; i l'Amor és la il·lusió de la Pàtria, la força del futur.

* * *

Dansar per dansar, no. Dansar per sentir, sí. Qui dansa per professió o per vanitat, o

bé és un dansari o bé és un autòmata. Si per llei de vida admetem i admirem el bon dansari, per escrúpols de lògica, d'humanitat i d'elegància menyspreem i escarnim l'autòmata petulant i glacial. La dansa no és únicament un gest bell, sinó que alhora també és una flama ardent. I triar per triar, preferim encara el foc que s'aviva pit endins a qualsevol línia apol·línica que llueix supèrfluament pit enfora.

* * *

Dansar no és arrossegar-se, no és atansar-se a ras de terra a vol de corb. Dansar és elevar-se, és esquinçar un tros de cim, un parrac d'infinit a vol d'àguila.

* * *

En dansar, repel·lim la brutícia i la femta de l'home, renunciem a l'odi i el verí de l'home, però no deixem d'ésser homes, homes amb generositat i amb sensibilitat. Un artista generós i sensible no practica mai una labor vulgar i profana, sinó que executa un ritus pur i nobilíssim.

* * *

Art? Gràcia? Estil? Prou, prou. A contracor establiu diferenciacions al més lleu contacte de divagació i de naturalesa. Una olivera bonyeguda de l'aspre. Un pollanc esvelt de la riba. Una garça vola feixugament. Una oreneta vola àgilment. En la dansa, l'esveltesa i l'agilitat es compren a pes de fidelitat, de convergència, de comprensió i d'amor.

* * *

En el paper pautat hi pot haver una llàgrima o una rialla. El gust d'aquesta llàgrima i el so d'aquesta rialla, tenen gust i so de poble.

* * *

Estímul físic i estímul espiritual. Capacitat artística i art autòcton. Heus-ací el patrimoni d'una dansa nacional. I una demostració de joventut perennal, que vol dir facultat i fecunditat creadores, Pàtria viva, dansa amb terra i poble, amb llar i deixebles, Dansa amb majúscula.

* * *

En el fons dels curts i dels llargs, dels ritmes i de les melodies, més enllà de les notes ben dites, i dels passatges meravellosos, i dels oripells més fastuosos de l'acrobàcia, al marge de la puerilitat i de l'anècdota, hi ha un tic revelador, una veritat axiomàtica, una impressió general que matisa la dansa, una veu invisible, però clara, que afirma audaçment la raó suprema de llur existència: Tant si es vol com si no es vol, som i serem gent catalana.

ERNEST ALBERT I GALTER.

Esurnes

Lieder descriptiu

Reproduïm a continuació ESPURNES, musicades pel mestre Font Palmarola, que ha fet a l'ensem que brillants cançons de lieder, una verdadera obra pianística: realitat i fantasia, grandesa i suavitat s'agermanen sota la seva inspiració i tècnica de moderna escola.

La primera audició d'aquesta obra descriptiva, obra de mestre, probablement s'executarà en una de les principals sales de París si arriben a bon terme proposicions que li han estat fetes en aquest sentit.

Darrera nostra deixem una estela...
EL PASSAT...

Avui, demà o un altre dia, sempre
desperta ho creiem oblidat...

Clar, precís...

Esperances...

Llàgrimes...

Desenganys...

Somriures...

Petons...

El temps us envolcalla

Dels bells records, esmortueix la brillant resplandor...

Dels amargs endolceix l'aspror...

.....
El temps ho embocalla. . .

.....
Benvingut!

El record, reflexe d'un sol engegador,
que poc a poc s'esmortueix...

Les circumstàncies, ombres que es refermen i esfumen de l'horitzó, les franges rosades...

Els reflexos d'or...

L'oblit, crepuscle morent... fosca sense fi...

...nit eterna...

.....
I de mi sols en tens el record!

I les circumstàncies et governen!!!

Els ruixos negres de l'oblit, han fregat les meves galtes...

No em queda res!... res!!

La ciutat altívola i orgullosa, m'apar un despietat butxí.

A dins ploren... a fora hi ha ballades...
l'etern pallasso ofega el dolor i esclafeix una rialla... l'eco un plor!

.....
Insensible el món continua la seva cursa...

els granets de sorra cauen fredament...

Inconscientment!

Aterridorament!!

Recordar un amor és estimar novament.

La teva imatge el desperta aquest record...

Als meus ulls és l'estela que irradia...

L'ombra que t'acompanya...

.....
Una exquisida sentor de donzella m'envolta...

Sento la tebior de la teva pell càlida,
l'encís del teu esguard lluminós...

.....
No vull pensar res!!

Al teu costat els meus llavis parlen...

Tinc el cor apesarat; és ell qui voldria fer-ho!!... no pot ésser... calla!!

Que si els llavis fan la paraula bella, el cor hi posa més dolç encís, la sinceritat, l'afecte...

En el fons del meu ésser tinc el cor apesarat...

.....
Desesperat!!

.....
Els meus llavis parlen...

La fe, la confiança, la sinceritat, vetllaven el meu amor.

No has tingut fe
has traït la confiança
has desconegut la sinceritat

.....
Ho has traït tot!!
L'esperit plora...
La dolça i exquisida [espiritualitat és
oblidada ..

La realització dels nostres afanys mate-
rials ens domina.

La rialla estrident, el mirar atrevit, han
esborrat el somriure càlid, el dolç esguard
tímid...

.....
La petja del temps ha aixafat barroera-
ment la flor bosquetana...

Als llavis porta una rosa escandalosament
vermella.

Tinc el cor ple de bàlsam exquisit,
llessamí, nard, ginesta...

El llessamí delicat i senyorívol...

La ginesta suau i avellutada...

El nard càlid i penetrant...

.....
Perfum?... Verí!!...

Ulls entelats...

Llavis flonjos com el clavell esbadellat
al bes del matí...

Petons furtius com un aleteig de papa-
llona...

Mans entrelaçades...

Esguards confosos...

sou el meu record...

La meva felicitat suprema!

La meva intensa [desesperació!

Jo he vist el meu esguard reflectit en
lluminosos i apassionats ulls rients...

Jo he desclòs suaument l'encís de llavis
càlids...

Jo he begut el bàlsam exquisit de cabells
resplandents com l'or, lluminosos com
l'aram, negres com la nit...

Jo he vist reflectit en rostres gentils la
joia, el sofriment, el desig...

.....
I foll, crido: Amor meu, on ets...

Amor: el teu nom és brodat de petons
i llàgrimes...

Més llàgrimes que petons...

.....
La realitat és sempre freda, crua, pu-
nyent...

.....
I qui de tu no és víctima no et coneix!

.....
Volem la vida!... Trobem la mort!!

F. DALLPER.

Per tu

En un dia clar, com els teus ulls, sentí un dalit jamai sentit. Què era? ni jo ho
sabia. Que és la vida un llibre clos, on sols podem llegir full per full, sense poder
fullejar-lo com voldríem.

Quantes vegades havem sentit gran daler per esbrinar el que passarà més
endavant! Mes no és possible, pas a pas hem de fer la nostra via; i és per això que
ens sorprenen els esdeveniments, perquè no podem preveure'ls d'avantatge.

I jo vegí els teus ulls més clars que mai, i sa claror més blanca que cap dia.
Il·lusions? Esperances? Sofriments? Alegries? De tot això em parlà aquell full que
vaig llegir aleshores, i tot ho he viscut sense recança perquè per t'ho sentia.

Si he sofert, per tu ha estat; si amb plaer he viscut, a tu t'ho dec i com planta
que sols de la carícia del sol viu, sols la carícia dels teus ulls ansio.

Mes aquella claror ja no és tan blanca i l'enyorança em migra. La tornaré a albirar?
No vull saber-ho, tampoc podria. Que full per full hem de llegir, i pas a pas, hem
de fer la nostra via.

Barcelona novembre 1931

M. PIQUER

Cançó de l'amor fugitiva

A les donzelles oblidades

Quan la tarda declina pausada
i la pà'l lida lluna apareix,
i se'ns torna suau la mirada
pel misteri que arreu hi sorgeix,
s'obre molta finestra veïna,
que on hi havia altre temps un amor,
ara hi plora la noia divina
per l'absència de son amador.

Uns digueren que anaven de caça;
altres que era el seu jorn de lluitar;
més els dies son llargs i el temps passa,
i és terrible i cruel esperar.
Vostres pits són les copes vessades;
vostres nervis són cordes vibrants;
vostres llavis són roses cremades
i planyívols avui són els cants.
Cada dia se us perd l'esperança,
agrandint-se lentment el neguit,
i hi ha un'ombra que creix i que avança;
és un'ombra que us parla d'oblid.
En el cel ja no hi brilla una estrella
ni sentiú punyiments dins del cor;

s'ha esvaït la placentavella
i sols queda el consol record.
Quanta flor que obirenfullada!
Quant de fruit que l'oba malmès,
per l'enyor de la dolçada
que era sempre prelucl bes!

La donzella que un ho deixava,
prometent-li tornar prament,
jo la miro tal com una va
enc que sigui una reinarent.
Quantes mans esperans amigues!
quantes cares grogoses món
dient totes—Amat, pertrigues,
si les fruites madures in?
Quanta noia esdevé fiera
per l'amant que mai massarà!
Quanta boca que espespera
amb una ànsia i la sebesar!
Quants rosers que els auen les roses
i s'esfullen pel mig demí!
Quants dolors, quants els, quantes coses
que es dirien i no es p dî!

Ai donzelles que us veig pensatives,
clavells mústics, malaltes d'amor,
que les hores se us fan fugitives
i cap d'elles us duu l'amador;
si us arriba l'amant algun dia
vostres braços el deixin junyit,
sobre el llavi poseu l'ambrosia,
sobre el pit que hi descansi altre pit,
i una llar esdevingui formada,
tota foc, tota llum, tota encís,
i que sigui per franca i daurada,
el reflexe del bell Paradís.

* * *

El poema fineix, dolça amiga.
Fes l'espera en el teu finestral,
que el record, a vegades, obliga
a esperar, per si es veu la senyal;
i si acàs tu sentissis uns passos
i una veu que t'aclama amb fervor,
bona amiga, desclou els teus braços
perquè és l'hora que arriba l'amor.

PERE SALOM I MORERA.

El temps ens dóna raó

NO vull pas anar parlant, parlant sense exposar ràpidament el tema d'aquest article. Breu: Hom diu o ha dit que fem o hem fet política.

Doncs a desfer aquesta injustícia anem.

I hi anem ara precisament quan el moment actual està atent amb entusiasme en aquest principi, en detriment de les altres activitats culturals i patriòtiques.

La catalanitat palesa del Foment de la Sardana no és per discutir-la ni per regatejar-la. No podia obrar d'altra manera.

Estimar la sardana no significa pas estimar uns moviments de les cames d'uns homes agafats de les mans.

Estimem la sardana perquè és una dansa ideal, una dansa que dóna als balladors un esperit de col·lectivitat i germanor com cap d'altra. L'estimem perquè precisament les qualitats de la nostra dansa és el reflex de les qualitats del nostre poble. I com a dansa del nostre poble, l'havem d'estimar, per tal com estimem el nostre poble. I a l'inrevés, havem d'estimar el nostre poble perquè estimem la sardana. No és possible altra cosa:

Si la Pàtria és la nostra mare, la Sardana és la nostra germana gran. I la Sardana és la representant de la Pàtria.

Doncs bé: Es que estimar la nostra pàtria, o, reduint més, estimant la nostra sardana, és fer política?

De cap manera. La pàtria és quelcom d'immortal.

Algú vol que la pàtria sigui tot el món; però també bé cal reconèixer que no és el món igual a pertot. I en aquestes diferències hi ha enclavat avall d'Europa un punt on tenen una parla, uns costums, un sentiment, que els fa inconfusibles amb els altres pobles. Doncs si nosaltres som d'aquests que junts formen una personalitat nacional, com pot ésser que oblidem i la rebutjem si de cap país del món encara no ha fet semblant cosa?

No se'ns pot dir que fem política. Se'ns ha de dir que estimem.

¿No s'ha quedat que la principal acceptació de «Política» és l'art de governar els pobles?

Una significació és aquesta. Per a altres fer política és l'art de fer que el poble es deixi governar.

Doncs essent així, què té a veure-hi el Sardanisme?

Amics, i la veritat és aquesta: Hi ha hagut, entre els homes, els que s'aprofiten de tots els moments per agafar volada i preponderància.

Quina culpa hi té la Sardana i el nostre amor a ella, si uns homes creien que sota la bandera de la Pàtria propagaven un programa polític que no ha estat del gust de la majoria?

Si uns equivocats eren aplegats sota el nom de Catalunya, per què, per anihilar-los, calia enderrocar el nom sota el qual s'aplegaven?

Els que ens han titllat de polítics són aquells que no han gosat atacar de cara a cara aquells seus polítics opositors, són aquells que no estimaven la seva condició d'homes amb les particularitats pròpies del poble on naixeren, i aquests, que veien quins eren els nostres ideals, s'enutjaven perquè creien — simplistes! — que rebutjant Catalunya, on s'aplegaven els seus antagonistes, automàticament desapareixerien.

Nosaltres no vam creure que haguéssim d'ésser nosaltres que havíem de fugir de la nostra representada Catalunya, sinó en tot cas havia d'ésser a aquells a qui calia fer fugir.

Hem anat fent la nostra via amb els ideals humans oberts, i, conscients sobre què som, anem fent un trajecte rectilini.

La història per ara ens ha donat la raó: Humanisme triomfa.

I aquests ideals rectilinis, no som nosaltres sols que els tenim, sinó que n'hi ha per tot el món; a nosaltres, doncs, també plagui'ns de fer, de tant en tant, un alto de repós per seguir tot seguit el nostre camí,

un repòs que ens refresqui l'ànima i l'em-
balsami de cançons.

Allavors cantem la cançó de la Pàtria, la
Sardana...

— Oh! Ernest Albert i Galter, deixeu-
me'ls repetir, aquells vostres mots, ara que
vull reposar, aquells vostres mots vigorosos
i rublerts de Pàtria voluptat:

«...Com que no som bords i també som

homes, algun nom hem tenir i en el món
alguna hem d'ésser... Catalans ens diuen:
ens escau el nom i l'acceptem. Per això i
per res més, per impuls de la nostra voca-
ció de la nostra voluntat, som i serem
catalans, catalans de sang i d'ànima.»

S'ha acabat l'alto. I altra volta a tre-
ballar.

C. V. BURC.

Cançó de Nadal

*Es en el port, quina calma hi ha al port!
el bleix més feble diríeu que es para,
tot esgarip i tot xiscle s'ha mort,
baixa del cel una veu fina i clara:
«Què li darem an el Noi de la Mare...»
Cada vaixell té una pena i un cor.*

*Es a muntanya, i quin fred i quin cell!
La punxa esquerra amagà l'etzavara,
el llop per sempre ha finit el bruel,
hi ha un flabiol que ni es cansa ni para:
«Què li darem an el Noi de la Mare...»
Cada masia té flaire de mel.*

*Es en el bosc que els neguits no s'hi fan,
on la petjada poruga hi és rara,
toca la branca l'estel rutilant,
i un chor dolcíssim apunta suara
«Què li darem an el Noi de la Mare...»
Cada pivot és com l'ombra d'un sant.*

*Es dintre meu; no rellisca cap plor;
tres gessamins m'han caigut a la cara.
Nit de Nadal, ara em sento més jo
perquè els meus llavis sospiren encara:
«Què li darem an el Noi de la Mare,
què li darem que li sàpiga bo?...»*

JOSEP M.^a DE SAGARRA

Noticiari

DE L'HOMENATGE AL MESTRE FONT PALMAROLA.

Divendres dia 27 del passat va celebrar-se l'anunciat festival d'homenatge al mestre compositor Font Palmarola.

A la tarda, a la Rambla, van ballar-se sis sardanes del mestre homenatjat.

A la nit, a la Sala Edison, el mestre Font Palmarola va donar un recital de les seves sardanes per a piano i es va estrenar la sardana «Record de Figueres», que fou molt comentada i aplaudida. El director de les «Escoles Guimerà» senyor Jaume Verdura, va dissertar brillantment sobre les sardanes del mestre Font Palmarola i la causa de la seva popularitat. Després foren executades, amb gran èxit, algunes obres de diferent caràcter del mestre homenatjat i dues sardanes de concert, que va executar la cobla «Antiga Pep».

EL nostre amic Antoni Carreres ens ha obsequiat, amb una bella revisteta de les càmares fotogràfiques «Zeiss Ikon», de les quals n'és representant a la nostra ciutat.

Aquesta revisteta és, a l'ensem un interessant catàleg per a tots aquells que senten una gran afició per la fotografia.

Agraïm a l'amic Carreres la seva donació.

CALÇATS PALLAÇ

Sempre les darreres novetats
a preus econòmics i garantits
CARRER GALAN, 2

EL mestre Font Palmarola ha tingut a bé cedir-nos, novament, per al nostre arxiu les partícels de les sardanes per a cobla:

La vall de Ribes
Mallorca
Soledat
Lluïsa
La Molina
Record de Figueres

Aquesta última l'ha dedicada al Foment i l'ha lliurada també per a ésser executada a piano.

Els que la coneixem podem dir tot el molt delicada i suggestiva de bella descripció musical que és aquesta sardana que ha tingut la gentilesa de dedicar-nos.

Repetim a Font Palmarola el nostre més sincer agraïment.

Alguns socis podrien fer-se aquestes preguntes:

Sardanistes?

.....

Socis del Foment?

.....

Veritables aimants de la sardana i de tot ço que a ella afecta?

.....

FEM palès el nostre agraïment a la Junta de l'Associació de Música de la nostra ciutat per haver-nos deixat el seu piano per al recital que ens donà el mestre Font Palmarola el 27 del passat.

HEM rebut del «Liceu Dalmau» del qual n'és Director el nostre intel·ligent conciutadà senyor Delfi Dalmau, un bell llibre, curosament imprès, presentat d'una manera mestrívola.

En aquest llibre, a més dels seus plans d'estudis per a múltiples professions i carreres, conté interessantíssims treballs d'eminentes observadors de la civilització occidental.

Agraïm vivament la donació d'aquest interessantíssim llibre, com també – no cal dir-ho – la gentil i entusiasta dedicatòria.

DES d'aquestes planes repetim les més expressives gràcies al soci senyor Alfons Cusí, propietari de la Sala Edison, per haver-nos cedit aquest local, amb llum i calefacció, completament gratuït, el dia dels actes d'homenatge a Font Palmarola.

Fa bo de recordar la vella dita:

“Val més pocs i ben avinguts que no pas molts i que no s'entenguin”.

REGRACIEM també als editors de «La Sardana Popular», el llibret de «Lletres de sardanes publicades a La Sardana Popular i Catàleg», amb el qual ens han obsequiat.

SEGONS estat de comptes presentat pel Tresorer, el dia 30 del passat, tenim en caixa pessetes: 399'10.

Els comprovants estan a disposició dels senyors socis.

MOVIMENT DE SOCIS:

ALTES 2

Jaume Pou

Jaume Brugat

BAIXES 8

Enric Corbera voluntària

Ricard Aupí »

Pelai Martínez »

Lluís Borràs »

Francesc Jaén »

Cèsar Morell »

Maria Soler »

Albert Baig absència

Equips per «canastilles»

CASAS - Girona, 21

PER A LA NOSTRA BIBLIOTECA:

Hem adquirit:

«L'organització Internacional del Treball» per Domènec de Bellmunt.

«Les Dictadures dels nostres dies» per Andreu Nin.

«Defensa de la Democràcia» per A. Rovira i Virgili.

«Treballs en prosa». – VII Volum de les obres completes d'Ignasi Iglésies.

PROGRAMES I PUBLICACIONS

REBUDES:

«Ressorgiment» de Buenos Aires.

—
Revista del Casal «De la Principal» de Vilafranca del Penedés números 1 i 2 corresponents als mesos setembre i octubre.

Lletres de Sardanes, publicades a La Sardana Popular i Catàleg.

«La Nova Catalunya» de La Havana.

«Fulla Sardanística» portantveu dels Amics de la Sardana de Sant Feliu de Guíxols corresponent als mesos Octubre i Novembre.

«Portantveu del Foment de la Sardana» de Sabadell.

«Avui», periòdic catalanista republicà.

Butlletí de l'Ateneu Republicà de Gràcia.

«Portantveu del Foment de la Sardana» de Ripoll.

«Sardanístiques», Fulla mesal de la Joventut de Calella.

«El Nostre Ideal», Portantveu de l'Agrupació Sardanística de Vic.

«Nostra Dansa», Butlletí del Foment de la Sardana de Banyoles.

«Mai Enrera» Butlletí del Club Excursionista de Gràcia.

Portantveu de l'Agrupació Cultural Atlàntida.

Portantveu dels Grups Excursionistes — Perla — de Barcelona.

Programa Portantveu Agrupació Sardanista S. Gervasi.

Jocs senyora

CASAS - Girona, 21

«Vida Nostra», Butlletí Portantveu de l'Orfeó Martinenc.

«La Sardana» Portantveu del Foment de la Sardana de Barcelona.

«Nostra Dansa» de Badalona, Portantveu del Foment de la Sardana.

Butlletí de l'Orfeó de Sans.

Butlletí de l'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana.

A tots els nostres socis i col·laboradors els desitgem un bon fi de l'any que acabem i un bell començament d'any nou.

CALÇATS PALLAC

sempre les darreres novetats

a preus econòmics i garantits.

Carrer Galan, 2

Arts Gràfiques TRAYTER, Cervantes, 13, Figueras

RIGOL, RIGOL i sempre RIGOL

ARMES i MUNICIONS ARTICLES D'ESPORT

CASA CRUMOLS

CAAMAÑO, 6
FIGUERES

A. DE LA REPÚBLICA, 13
LA BISBAL

**Tu,
aficionat a la fotografia,
escolta un consell!!**

Vés a la Drogueria «El Siglo», Avinguda de la República, 17, Figueres, demana un exemplar del **CONSEJERO FOTOGRAFICO**, valuós llibre dedicat a l'aficionat, que t'és ofert gratuïtament.

En ell hi trobaràs, una interessantíssima sèrie d'ensenyaments que poden esser-te de gran utilitat.

No dubtis un moment, vés a reclamar l'exemplar que tenen reservat per tu; sàpigues per endavant que presenta la màxima garantia: Te l'ofereix i l'avala.

ZEISS IKON

Encàrrecs «EL RÀPID»

FIGUERES

LLUIS MITJÀ

BARCELONA: Petxina, 5. - Telèfon 17849
Comerç, 19. - " 16249
Rec, 41

FIGUERES: Girona, 11

Noies, Nois: Per postals, a la

Llibreria Batllósera

Galan, 3

Figueres

FARMACIA NOVA I LABORATORI

DE

JOAN XIRAU

Instal·lats d'acord amb les més modernes exigències. Medicaments puríssims. Dipòsit d'específics. Anàlisis clínics.

Avinguda de la República, n.º 18

FIGUERES

NOVETATS PER A SENYORA

PERE JUANOLA

GIRONA, 24

FIGUERES

Aquesta casa rep continuament les

últimes novetats que imposa la moda

PREU FIXE